

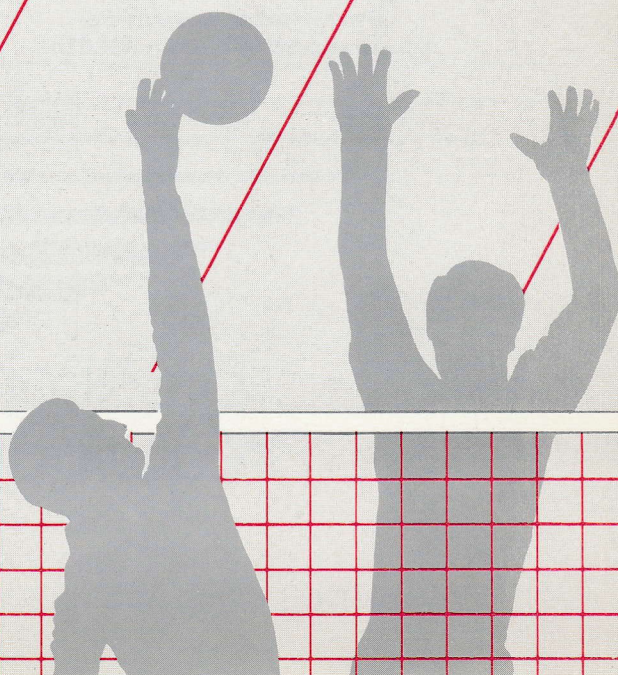
(3) 25-26



MEPAL ORION

VOLLEYBALVERENIGING

ORION EXPRES



Orion Expres

off. kluborgaan der volleybalvereniging Mepal-Orion, Doetinchem

13 november 1985 nummer 5



Redactie:

Ab Been, tel. 34832

Bas Bloem, tel. 41885

Peter Geitenbeek, tel. 26491

Ben te Lindert, tel. 34636

Druk en Layout:

Jos Bloem, tel. 42422

Arend Hordijk, tel. 26532

Richard Kock, tel. 32668

Ben en Klaske te Lindert

Typewerk:

Alice Aaftink, tel. 35888

Eindredactie:

Bas Bloem,

Wannedreef 71, Doetinchem

Advertentie-acquisitie:

P.R.-kommissie,

p.a. Passtraat 11,

7001 GA Doetinchem

tel. 32292

INHOUD

In dit nummer o.a.:

- interview met Leo Groeneveld
- interview met Bianca Hooymans
- recreanten
- adverteerdersverhaal
- dames 6 vraagt coach
- spelregels
- fam. Bakker
- heren 10 zoekt coach



Voorwoord

De verschijning van ons tweede nummer (informatie) liet even op zich wachten door machinepech. Dit derde exemplaar volgt dus vrij snel, het lag al kant en klaar op het moment van verschijning van het vorige blad. We proberen nog voor Kerst de vierde Orion-Expres uit te geven. Inzendingen zijn van harte welkom, graag voor 1 december.

Op 16 november begint de eredivisie, voor zowel de dames als de heren. Ook staat in deze periode het Europacup-gebeuren centraal- Dames 1 speelt op 14 december tegen het Italiaanse Palavolo Nelsen in sporthal Rozengarde. Een week ervoor is het duel in de Po-vlakte, met hopelijk een gunstig resultaat. Op het moment dat U dit leest weet U waarschijnlijk al wel of ons herenteam de nederlaag tegen Lidingö heeft kunnen rechtzetten in Zweden. Laten we in ieder geval hopen dat het blessurespook voorlopig de weg naar de volleybalvelden is kwijtgeraakt, want twee enkelblessures in een week zoals bij heren 1, is natuurlijk grote pech. Arko en Coen, een snelle rentree.

Voor de bezoekers op wedstrijddagen in de hal is het eventjes-wennen aan de nieuwe clubkleuren. Gelukkig waren er erg veel nieuwe shirts besteld, zodat er toch sprake is van enige uniformiteit binnen Orion. Ook de kleuren van sponsor Mepal zijn al aardig ingeburgerd via de Orion-Expres en het standje van Richard en Greetje de Kock. Een aardig stukje huisvlucht dat waardering verdient.

In dit nummer lezen jullie een interview met trainer Leo Groeneveld, met de familie Bakker en ook met Bianca Hooymans, onze bronzen medaille winnares. Verder nieuwe spelregels, het adverteerdersverhaal en een inzending van drie jeugdleden.

Zo af en toe vinden jullie foto's in het clubblad, het zou leuk zijn als op het illustratieve vlak inzendingen binnen kwamen. Vandaar deze (herhaalde) oproep. Dus fotograaf of tekenaar, laat je talenten eens zien.... Er is vast ergens tijd over om iets fraais te maken.

Succes binnen de lijnen.

Bas Bloem.

Wijziging in bestuur

De heer H. Linzel heeft zich op persoonlijke gronden teruggetrokken als bestuurslid van Mepal-Orion. Het bestuur betreurt maar respecteert zijn beslissing en zegt de heer Linzel dank voor de als bestuurslid bewezen diensten. Het bestuur spreekt de hoop uit, dat de heer Linzel in zijn hoedanigheid als bestuurslid van de jeugdsectie zijn gewaardeerde krachten aan de vereniging zal blijven verlenen.

Aan de jeugdsectie wordt gevraagd een opvolger in het bestuur voor de heer Linzel aan te wijzen.

Na een periode van keihard trainen was het dan eindelijk zover voor het Nederlands damesteam; 29 september, het Europees Kampioenschap kan beginnen. In Leeuwarden staan voor een uitzinnig publiek de ploegen van Nederland en Roemenië klaar voor hun openingswedstrijd. Met Bianca Hooymans kijken we terug op het voor de dames uiterst succesvol verlopen toernooi.

Televisiekijkend Nederland heeft het gebeuren van dag tot dag gevolgd en met het team meegeleefd, van de eerste terleurstelling tegen Roemenië tot en met de prijsuitreiking in Arnhem.

Daar waar ons nationaal herenteam door het ijs zakte, zorgden de Nederlandse dames - met ook Marian Hagen van Mepal/Orion - voor een geweldig resultaat.

door Bas Bloem.

Bianca Hooymans

een echte happening

De voorbereiding op het EK was zeker voor onze begrippen ongekend lang en zwaar. Hoe beleeft de ploeg de laatste week voor het toernooi?

Bianca: "Wij waren vooral benieuwd hoe het zou gaan, niet nerveus. Enkele jaren geleden bij het jeugd team, waren we vreselijk nerveus voor het EK. Nu trainden we ontspannen, Pieter Murphy vond dat we klaar waren, dus trainden we vrij rustig. In de laatste week wonnen we verrassend van Rusland met 3-2, dat heeft nog wel invloed gehad op ons. Van de ene kant gaf het enorm veel zelfvertrouwen, maar er werd te lang over doorgepraat. Er heerste te veel vrolijkheid na de wedstrijd. Het was natuurlijk wel leuk dat we die wedstrijd wonnen. Maar toch overheerste steeds het gevoel van: "Hoe zal het straks gaan."

Dan staat de wedstrijd tegen Roemenië op het programma. Er volgt een keiharde 3-0 nederlaag.

Bianca: "Het was na het duel heel stil, het was een klap voor ons. Ik denk dat de spanning toch te groot was. Pieter heeft ons opgepept voor het volgende duel, we hebben lekker getraind. Je weet gewoon dat 't moet lukken, tijdens toernooien hadden we zoiets vaker meegemaakt en daardoor en door het vele trainen, word je harder.



Bianca Hooymans en Marian Hagen

We hebben het goed opgevangen. Misschien dat we Roemenië ook onderschat hebben. Vooraf zagen we nog een video van ze. Dan zie je alleen hun fouten, we vonden ze toen erg statisch."

Vervolgens moesten jullie wel winnen van Italië.

Bianca: "Toch was de druk eraf, je weet nu wat je te wachten staat. Op de eerste dag keek iedereen bij

de opmars naar het publiek. Nu ging dat allemaal veel makkelijker. Het inspelen was al veel meer ontspannen. We wonnen vrij eenvoudig met 3-0, het draaide erg goed en ook het publiek was fantastisch."

Tegen Hongarije valt dan de eerste belangrijke beslissing. Ga je naar de A-poule en bereik je het doel van jarenlange training of moet je, net als de heren, afhaken.

Bianca over deze sleutelwedstrijd: "In deze wedstrijd draaide het opnieuw erg goed bij ons, maar dat we met 3-0 zouden winnen hadden we niet verwacht. Ide voorbereiding hadden we vaker al erg goed gespeeld, maar toch denk je dat Hongarije niet zo makkelijk te verslagen is. Iedereen in de groep was enorm blij dat we de A-finales gehaald hadden, we konden nu vrijer gaan spelen. Iedereen baalde alleen al van het idee dat we anders in Sittard moesten spelen. Daar zouden we het ook erg moeilijk hebben gehad. Tegen Polen of Bulgarije win je daar niet zomaar.

De eerste wedstrijd in Arnhem speel je tegen de favoriet, Rusland.

Bianca: "Na de rustdag was iedereen fit en had er veel zin in. Ik had er dan ook moeite mee dat Pieter het duel min of meer wilde laten lopen. Het gevolg was dat we heel speels en makkelijk in het veld verschenen. Het liep verschrikkelijk goed, vooral verdedigd ging het perfect. Daar was de organisatie door de vele trainingsarbeid prima voor elkaar. Ook de pass lag heel goed en bovendien speelden we met veel zelfvertrouwen en lekker vrij uit."

Het draaide inderdaad fantastisch, zelfs zo goed dat je met 2-0 voorstaat. Ongelooflijk voor het publiek ook voor de speelsters?

Bianca: "Je schrikt er gewoon van het kan haast niet.... Er gaat een idee leven van ... misschien win-

nen we wel. Vanaf dat moment speelden we veel onrustiger, je wacht op de Russen. Wanneer komen ze nu?

De Russen kwamen inderdaad en wonnen met erg degelijk spel met 3-2. Teleurgesteld?

Bianca: "Nee, we waren blij dat het een leuke wedstrijd was. We keken wel op tegen de volgende dag, tegen Tsjechoslowakije zou het nu wel heel moeilijk worden, want de vermoeidheid was groot terwijl dat eigenlijk niet de bedoeling was geweest."

Nog even terug naar de derde set tegen de Russen. Bij drie of vier punten voor de Russinnen deelt Murphy de wissel-bordjes lachend uit en wisselt vervolgens bij 4-8 zijn hele ploeg uit. Een grap of weloverwogen tactiek?

Bianca: "Voor mij was het een bravourig trucje van Pieter. Het was van tevoren niet doorgesproken. Zes speelsters is wel erg veel en bovendien voor ons als wissel-speelsters een beetje lullig. Het is erg moeilijk om er zo in te komen. Niet leuk."

Na dit slopende duel een sleutelwedstrijd tegen Tjechoslowakije. Wil Nederland voor een medaille in aanmerking komen, dan moet er gewonnen worden.

Bianca: "Pieter is er vanuit gegaan dat we tegen deze ploeg en tegen West-Duitsland winstkansen zouden hebben. In deze duels moest alles gegeven worden. Tegen de Tsjechen lukte dat uitstekend. Opnieuw speelden we een sterke wedstrijd en wonnen met 3-0."

Op zaterdagavond volgt Oost-Duitsland. Een tegenvaller, want er wordt verloren en bovendien voelt het publiek zich enigszins genomen. Een kaartje voor f30,- en niks bijzonders gezien.

Bianca: "Voor het publiek vonden we het zelf ook jammer. Pieter gokte op het duel op zondag. Toch speelden de Oostduitsers sterk, ik

vond ze zelfs beter dan de Russische ploeg. Zij waren nog in de race om de eerste plaats. Nee, tegen hen hadden we geen kans. Bovendien waren veel speelsters bij ons helemaal op. Agnes, Petra en ook Carolien zaten helemaal stuk."

Op de slotdag volgt West-Duitsland, de aartsrivaal.

Bianca: "Dit was schitterend, het zat stampvol, zo'n 4.000 man en een hele spannende wedstrijd. Het was een rare wedstrijd, steeds een heel eind achter. In de laatste set was het 12-3 voor de Duitsers en toch wonnen we. Het was echt hardstikke leuk. Ook de prijsuitreiking erna was een belevenis. Met zo'n publiek erbij maakt het tot een echte happening."

Zelf speelde je niet in de basis, maar op belangrijke momenten werd je vaak ingewisseld. Spannend?

Bianca: "Zelf heb ik het niet als erg spannend ervaren, je bent 't zo gewend. Het ging vanzelf. Uit de ploeg kwam een positieve reactie, ik kreeg veel zelfvertrouwen. Dan hoorde je bijvoorbeeld dat het in het achterveld lekker rustig is, als ik erin kwam. Het lijkt me veel moeilijker als je altijd veel hebt getraind en je speelt nauwelijks."

Over de afloop vertelt Bianca, die inmiddels al meer dan 100 interlands op haar naam heeft staan, het volgende: "We hebben een eindfeest gehad, dat was erg leuk. Maar wat er verder met het Nederlandse Team gebeurt is nog onbekend. Martje de Vries en Irene Klunder stoppen ermee, de rest is nog niet afgesproken. De volgende dag was Pieter Murphy bij het ontbijt al verdwenen, dus we horen wel een keer wat er gaat gebeuren. Eigenlijk moet het nu doorgaan, na dit succes. Ik las in de krant dat er 3 ton voor het damesteam wordt uitgetrokken."

Na dit toernooi staat de competitie met Mepal/Orion voor de deur. Een enorme overgang.

Bianca: "De sfeer op het trainen is anders, gemoedelijker. Vroeger viel dat niet op. Omdat we met het Nederlands Team veel op de verdediging trainden, ben ik daar zelf op vooruit gegaan. Nu moet ik me instellen op mijn ploeggenoten en dat kost weer even tijd. Het komt vanzelf weer. Afgelopen weekend hadden we een toernooi. Ik had er veel zin in, maar toch is het niveau minder dan waarop je de afgelopen maanden hebt gespeeld. Geen wonder natuurlijk, maar het is wel even wennen."



Krijgen we in de competitie een tweestrijd tussen Tromp/Olympus en Mepal/Orion?

Bianca: "Ik denk dat we het dit jaar best wel moeilijk krijgen. Ook Martinus traint veel en Lycurgus en VVC hebben leuke ploegen. Het blijft interessant. Tromp/Olympus is technisch vooruit gegaan, die vind ik erg goed, zij trainen iedere dag, hoewel niet zo lang. Dat lijkt me ook wel wat, die bloktrainingen bij ons lijken me wel erg lang duren. Ik denk dat Orion dit seizoen eerste of tweede wordt."

1e prijs in Los Angeles

Wij, Stefan, Bernd en Harro zijn uitgekozen voor het Nederlandse volleybalzes-tal. Verder zijn nog uitgekozen: Robbie, Bob, Patrick en Michael en Gerrit, onze koots is Bart.

De wedstrijden werden gehouden in Los Angeles, Amerika. We gingen er met de boot heen.

Toen we aankwamen gingen we naar ons hotel. De volgende dag werden we vroeg gewekt, want om 10.00 uur moesten we de eerste wedstrijd spelen.

Om 9.30 uur zijn we naar de sporthal gegaan om te trainen. Het was 10.00 uur, de wedstrijden begonnen. Daar kwamen onze tegenstanders: de Fransen.

De Fransen waren sterke tegenstanders met veel moeite hebben we de eerste wedstrijd gewonnen: 3-2.

De tweede wedstrijd, tegen Polen, hebben we ook gewonnen: 3-1.

De volgende wedstrijd hebben we tegen Antarctica gespeeld, we hebben verloren: 3-0.

Hier volgt een rij van de gespeelde wedstrijden:

Amerika	- Nederland	: 0-3	Zwitserland	- Nederland	: 2-3
België	- Nederland	: 2-3	China	- Nederland	: 0-3
Duitsland	- Nederland	: 1-3	Korea-00st	- Nederland	: 4-5?
Luxemburg	- Nederland	: 3-2			
Noorwegen	- Nederland	: 0-3			
Nieuw-Zeeland	- Nederland	: 1-3			
Engeland	- Nederland	: 1-3			

P.S: We hebben nog veel meer gespeeld
teveel om op te noemen.

Op het laatst kregen we te horen dat we de 1e prijs hadden gewonnen.

De 2e prijs was voor Antarctica, de 3e prijs ging naar China.

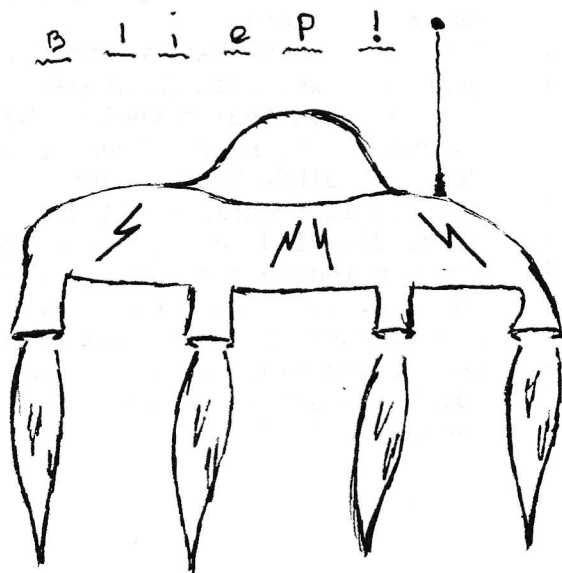
Wij waren zo goed dat de marsmannetjes ons uitnodigden om bij hun op Mars een wedstrijd te spelen. Ze kwamen ons ophalen met hun Marsdinges.

Toen we aankwamen waren de Plutomannetjes er ook. Eerst gingen wij tegen de Plutomannetjes spelen. We hebben gewonnen met 25-75 (voor een gewonnen set krijg je 25 punten).

Tegen de Marsmannetjes hebben we ook gewonnen, met 75-50.

Als prijs hebben we een hele grote Mars gewonnen van 100 bij 500 m2.

Met prijzen en al zijn we weer terug naar de aarde gegaan. Wat een fantasie hebben wij hè +?



Stefan de Jager
Bernd Deuten
Harro Lemmen.

Copy vóór 1 december

Na een erg lange periode van voorbereiding, behalve voor onze twee, inmiddels ex-internationals, gaat ons herenteam beginnen aan opnieuw een eredivisie-seizoen. De gebruikelijke spelerswisselingen, die nu eenmaal bij het volleybal op dit niveau horen, zorgden voor een wijziging in de teamsamenstelling. Trainer Leo Groeneveld uit Lichtenvoorde was druk met hen bezig de afgelopen tijd. Dat hij duidelijk ambities heeft blijkt uit het gesprek dat Peter Geitenbeek met hem had.

Leo Groeneveld

"Mijn verwachtingen voor het nieuwe seizoen? Als er geen blessures optreden, dan reken ik op eenzelfde positie als vorig seizoen."

Aan het woord Leo Groeneveld, trainer-coach van heren 1, voor het tweede jaar actief bij Orion. Door het vertrek van een aantal spelers, onder wie Henri Brouwhuis en Norbert Meier, is de basis angstig smal geworden, vooral ook omdat de nieuwelingen nog niet die ervaring hebben opgebouwd, die nodig is voor het niveau, dat Leo Groeneveld voor ogen heeft.

"Er zal meer getraind moeten worden om ons te kunnen handhaven; we staan op dit moment voor een grens, die we wel over moeten en dat betekent dat we als amateurs toch semi-professioneel bezig moeten zijn. Wil je top-volleybal spelen dan moet er iets veranderen bij Orion. We zouden eigenlijk dezelfde mogelijkheden als Martinus moeten hebben, dan konden we ook op top-niveau mee. Dat betekent natuurlijk, dat er meer geld moet komen," aldus Leo Groeneveld.

Volgens Groeneveld moet het bestuur nu beslissen: doorgaan op dezelfde manier of naar een hoger niveau en dat vergt nogal wat. Er moeten afspraken met werkgevers van de spelers worden gemaakt, zodat er geen problemen ontstaan tijdens de oefencampagnes, zoals onlangs.

Een trainingsstage in het Westduitse Paderborn moest worden afgelast, omdat verschillende spelers geen vrij konden krijgen. "En daaraan moet het bestuur wat doen," zegt Leo Groeneveld.

Nieuw in de selectie zijn: Ger Penning (Lodewijk/Geveke), Johan van Dijk (Reflex/Kampen), Paul Bloem (heren 2), terwijl Rob van Leen toch bij Orion is gebleven endat vindt Leo Groeneveld een winstpunt: "Rob is een enthousiaste jongen met een positieve instelling, die de sfeer in de ploeg omhoog kan krijgen en dat is heel belangrijk." In de basis spelen in het nieuwe seizoen: Ger Penning, Arko Kuilder, Rob van Leen, Pim Raterink, Fred Wellink en Gerard Wesseling.

Wisselers zijn: Coen Harbers, Paul Bloem en Johan van Dijk. Paul speelt sterk in de verdediging en Johans' sterkste punt is juist de aanval.

Een probleem in de voorbereiding naar het nieuwe seizoen is de afwezigheid van Pim en Fred geweest, die met het Nederlands team deelnamen aan de Europese kampioenschappen. Daardoor heeft Leo niet meer dan drie weken om zich voor te bereiden op de eerste Europacup-wedstrijd op 2 november. "Ik heb veel bewondering voor Pim Raterink en Fred Wellink, dat zij meteen na het EK zich kwamen melden voor de training bij Orion.

Ik heb het idee dat Pim de problemen met de Martinus-kern in het Nederlandse team goed heeft verwerkt. Pim is onmisbaar voor het team en hij kan zeker nog 6 tot 7 jaar top-volleybal spelen. Fred Wellink is lekker nuchter, een ijskouwe, die het niks uitmaakt of er bij een stand 0-0 of 14-14 op hem wordt geserveerd. Dus ook Fred is onmisbaar voor Orion," aldus Leo Groeneveld.

Pim is - net als in het afgelopen seizoen - de enige spelverdeler in het team. De manier van spelen moet worden aangepast aan de nieuwe spelers, zeker ook omdat Henri Brouwhuis is vertrokken. Leo Groeneveld verwacht geen zwakker team, hij ziet zelfs kansen tegen ploegen als Starlift (de nieuwe club van Henri), Delta Lloyd, maar verwacht sterke tegenstand van een ploeg als Animo, die sterker lijkt dan vorig seizoen.

"In de afgelopen trainingsperiode is iedereen gegroeid, de nieuwe jongens zijn inmiddels geacclimatiseerd en dat is al een hele vooruitgang. Ik heb lang moeten wachten, door de afwezigheid van Fred en Pim, totdat de hele selectie bij elkaar was en dus nu gaat het beginnen," zei Leo zaterdag 19 oktober in de sporthal in Hoog-Keppel, waar een training en een oefenwedstrijd op het programma stonden.

Er wordt nu naar de Europacup-wedstrijd toegewerkt en daarna volgt de competitie. "Ik ben optimistisch, de lijn komt er steeds meer in en ik denk dat we een goed seizoen gaan draaien," besluit Leo Groeneveld.

Peter Geitenbeek.

Belangrijk

Nieuwe leden kunnen zich aanmelden door zich in verbinding te stellen c.q. contact te zoeken met de desbetreffende afdeling/commissie (nationaal, district, jeugd of rekreanten), zie voor adressen en/of telefoon bij de adreslijst van het bestuur. Ook kan men zich in verbinding stellen met R. Hofland, Eindhovenlaan 17, Doetinchem tel. 33209.

Het nieuwe lid kan zich daarna voegen bij de aangewezen trainingsgroep. Het nieuwe lid dient dan z.s.m. een aanmeldingsformulier te ontvangen met het daarbij behorende uittreksel van het Huishoudelijk Reglement en Statuten. Na invulling dient het aanmeldingsformulier z.s.m. ingeleverd te worden bij R. Hofland, Eindhovenlaan 17, denk hierbij vooral om de RECENTE pasfoto. Wij vragen vooral uw aandacht voor de juiste invulling van aanmeldingsdatum en termijn betaling van de contributie. Daarnaast verzoeken wij U de machtiging niet te vergeten in te vullen, de contributie inning werkt voor ons zo veel makkelijker en sneller.

Het afmelden dient door het lid schriftelijk te geschieden en kan alleen per kwartaal. Zie hiervoor het uittreksel van Statuten en Huishoudelijk Reglement, wat U als nieuw lid heeft ontvangen.

U dient hiermede rekening te houden. De betaling geschiedt namelijk per kalenderjaar en per kwartaal. Dus per 1 jan. , 1 april, 1 juli en 1 okt. van het lopende kalenderjaar.

Indien U aan het einde van het volleybalseizoen (mei/juni) stopt, dient U dit vóór 1 juli kenbaar te maken, anders bent U ook verplicht het derde kwartaal te betalen. Wachten tot half september heeft dus weinig zin en U bezorgt ons extra werk met daarnaast de kans dat ook voor U bondscontributie betaald moet worden.

Eén coach voor dames 6

Wij dames 6 van Mepal/orion uitkomend in de tweede klas A, zoeken een coach, U hoeft op dit moment nog niet succesvol te zijn, want als coach van ons team wordt u dat vanzelf gezien de talenten van de meeste van de dames. Vorig jaar zijn wij onder de bezielende leiding van Karel Oerlemans kampioen geworden en in de derde klas. Daarna hebben we ons op deze competitie gericht o.a. door een aantal "nieuwe" speelsters aan te trekken.

- Janny : werd weggehaald bij S.C.H. Hiervoor moesten we dermate diep in de buidel tasten dat we voorlopig niet met het team kunnen eten. Zij wilde eerst met Rita bij Huevo gaan spelen, omdat ze daar in het eerste zouden komen, maar gezelligheid gaat toch boven prestaties.
- José ; leerde volleyballen bij Smash, vandaar dat we nu een hoop moeten bijschaven. Zij ziet haar plaatsing in ons team nog steeds als een misplaatste grap. Gezien de leeftijd heeft ze groot gelijk. Maar wij zijn aan dit soort grappen gewend sinds Cora in ons team werd geplaatst.
- Inge : werd door ons gescout in een lager team. En je moet natuurlijk niet alle mensen van buiten halen en zij was in het bezit van een oranje shirt en een goede blokkering op mid.
- Rita : van Indiaanse afstamming. Heeft een hekel aan een slappe training. Zoekt het in hoge sferen; zit snel op de kast, vooral tegen Wevoc3. Zij viert haar verjaardag altijd 's morgens vroeg.
- Ingrid : kletst iedereen altijd de oren van het hoofd. Overbodig om te vermelden dat we ons nooit kunnen concentreren voor de wedstrijd. Gelukkig scoort ze wel een groot aantal punten in de wedstrijd zodat we haar kleedkamergedrag maar door de vingers zien.
- Miriam : als een van de weinige speelsters nog niet geblesseerd geweest dit seizoen, maar zal binnenkort toch voor een tijd uitgeschakeld zijn. Zijn we in ieder geval van het set-upsters probleem af.
- Carolien : loopt op appelsap. Wij hebben al een bod van Vollverijs gehad, zodat we met het team om de tafel moeten gaan zitten of we het bod zullen accepteren of dat we er nog meer geld bij moeten doen.
- Dorry : onze nettestster bij uitstek. Is bij Orion komen spelen toen er in Kilder geen net meer heel was. Heeft dit seizoen voor het eerst geholpen met het opbouwen van het net, m.a.w. ze was voor het eerst op tijd. Is na Ingrid de luidruchtigste van het team.
- Sylvia : is zelfs op zaterdagavond met volleybal bezig: fietsen, polsoefeningen en weer fietsen. De rest kan hier een voorbeeld aan nemen. Dorry heeft dit een keer geprobeerd, maar is toen van de fiets gevallen. Maar zij had de polsoefeningen verkeerd begrepen.
- Cora : veruit de meest serieuze speelster in het team. Een voorbeeld op de training, vooral toen ze geblesseerd was. Ze vroeg toen zelfs om een intensievere training (tot ongenoegen van Janny, die nogal lui is aangelegd).
-

Zo dit was het dan, dames 6 in het kort. We zullen uit het aantal aanmeldingen een keus moeten maken, daar wij slechts één coach nodig hebben.
Wat zijn onze eisen?

1. Moet telefoon hebben.
2. Moet de dames kunnen motiveren (rondje na een gewonnen wedstrijd e.d.)
3. Moet van stappen en gezelligheid houden.

Wat hebben we te bieden.

1. 10 talentvolle speelsters (in ieder geval van goede wil)
2. Auto's genoeg.
3. Goede trainingsopkomst.
4. Bruiloft in mei (weliswaar in Kilder, maar ja feest is feest).

Referenties: - de dames zelf, te bereiken dinsdags van 20.15 - 21.30 G.S.G.D.
(alleen op afspraak).
- de trainer, idem (niet onder vier ogen)
- uw voorganger (niet al te serieus te nemen).

Dames 6

Hulp gevraagd

Zijn ze er nog, die mensen die zoveel van volleybal houden dat ze zelfs een lager team willen coachen? Heren 10 zoekt er namelijk één.

Aan het begin van het seizoen is deze ploeg aan een welhaast onmogelijke klus begonnen. Uit een mix van vroege junioren, recreanten en ervaren competitiepelers moest een ploeg groeien met veel elan.

Wel, het elan is er wel, maar de ploeg nog niet. Enkele ervaren lieden verdwenen in het niet en daarom zoeken ze de hulp van een coach. Hij of zij krijgt een zeer dankbare job om van los zand een kei te maken. De onmiskenbaar aanwezige kwaliteit is een goede basis voor een winning team. Het zit er in maar komt er nog niet uit. De coach kan het er samen met de trainer (Hugo, the best there is) er helemaal uit halen.

Wie weet er één voor deze ploeg of wil het er eens mee proberen?

De ploeg heeft veel te bieden. Neem nou die jonge jongens met hun inzet en verborgen kwaliteiten. Ze schenken voldoening en na elke gewonnen wedstrijd een pilsje (het mag ook wat anders zijn) voor de coach. Bovendien krijgt die coach de kans om zelf rijdend de mooiste plaatsen en sportlocaties van de Achterhoek te bezoeken.

Ja, een coach met eigen auto is voor de jonge ploeg wel een wens. Maar ja, bestaan dit soort coaches nog? En willen ze Heren 10 echt helpen? Echt? Neem dan eens contact op met Wiebe van der Sluis (tel. 33694) of met ons aller Ab Been.

Als tweede in de reeks gesprekken met leden van grote "Orion-families", dit keer Ab Bakker. De meeste jeugdleden zullen hem wel kennen; een stevige man met grijs golvend haar en een goed bijgehouden grijs baardje. Op de donderdagavonden is hij vaak in de sporthal te vinden en bij de thuiswedstrijden van onze topteams is hij één van de trouwe supporters.

Ab Bakker, blij met jeugdkader

Ben je altijd al een volleyballiefhebber geweest?

Nee, ik heb eerst gevoetbald bij een zaterdagclub. Tijdens mijn militaire dienst merkte ik dat ik iets aan mijn rug had. Ik moest toen alle sport laten vallen. Volleybal deed ik ook wel, maar dat stond op een heel laag pitje. Het is echt iets uit mijn HBS-tijd in Hogeveen. Ik ging wel vaak kijken en verder puur recreatief gevolleybald.

In Doetinchem ben ik weer bij het volleybal gekomen doordat de kinderen eraan deden. Jetze (de oudste zoon) zat eerst bij het voetbal (DZC). Daar ging ik dan heen, ook als er bijv. iets werd georganiseerd voor de ouders. Dat deed je uit waardering voor de inzet van de clubmensen. Die belangstelling van de ouders zie je nu bij het volleybal ook weer. Regelmatig komen er ouders kijken, meestal meer dan de helft. En ze rijden natuurlijk regelmatig.

Wat trekt je in het volleybal?

Ik kan genieten van een mooie rally. Van de techniek en van de manier waarop men er nog in slaagt een bal van de grond te houden. Verder vind ik het prettig dat er nooit werkelijk agressie is. Het is een teamsport zonder lichamelijk contact en dat vind ik heel plezierig. Ik erger me alleen als iemand zich onheus gedraagt, zoals b.v. een Marco Brouwers. Bij het volleybal zijn praktisch geen ongeregelheden.

Wat trekt je bij Orion?

Ik ben er niet bijgekomen, omdat ik Orion zo'n leuke vereniging vond. Dat wist ik helemaal niet. Ik zei al dat gaat via de kinderen. In Schoonebeek zaten Jetze en Jaap beide op voetbal. Toen we hier kwamen heb ik de verplichting gesteld dat ze aan een lichaamssport zouden gaan doen. Jetze ging weer voetballen, Jaap en Willy wisten het eerst niet. Via een mini-actie op de lagere school kwamen zij bij Orion terecht. Jaap had toen nog training van George de Jonge en Willy van Wil van Veldhuizen en later van Loekie Raterink.

Zij vonden het ontzettend leuk. Dat merkte Jetze en die is toen ook gaan volleyballen. Je gaat dan kijken naar de kinderen. Je rijdt eens een keer. Op een gegeven moment stond een team zonder coach. Daar sprong ik in en zo raak je er langzamerhand bij betrokken. Je merkt dan dat het een heel leuk gebeuren is. Je leert veel mensen kennen, veel jeugd ook. Verder is het leuk om naar te kijken en het geeft je een stukje chauvinisme, omdat je erbij betrokken bent en dan niet alleen D1 en Heren1 maar ook bij andere teams.

Het jeugdbestuur is ook een enorm leuk gezelschap. Door de sfeer e.d. ontardt zoiets in een hobby. Belangrijk vind ik dat iedere jongen of meisje die wil volleyballen de gelegenheid krijgt. Het fijne is dat er steeds weer zoveel mensen bereid zijn om dit mogelijk te maken bij onze vereniging. We hebben bij het jeugdkader mensen die zich hier geweldig voor inzetten, voor alle niveaus, voor alle leeftijden. Als vereniging mogen we hier enorm blij mee zijn. Ik kijk ook graag naar H2. Nadat Henk Wagenvoorde die jongens is gaan trainen is er bij hen een geweldig brok enthousiasme ontstaan. Voordien leek het alsof ze een beetje aan hun lot overgelaten werden.

Daarvoor moet je nu ook oppassen bij D4 en H3. De selectie voor H3 was goed opgezet, maar die jongens hebben nu nog steeds geen coach. Door Jos (Pasman) en Henk (Salemink) wordt dat wel goed opgevangen, maar bij voorkeur moet zo'n team een goede trainer/coach hebben. Hetzelfde geldt voor D4. Ook zij hebben nog geen coach. Op dit moment geeft dat geen problemen door dat hun trainer Bart (v. Halteren) geblesseerd is, dus niet kan trainen en hen nu zoveel mogelijk coacht. Ik vind het noodzakelijk dat op teams die vanuit de jeugd komen een goede coach gezet wordt. Niet alleen volleybaltechnisch maar ook iemand die met de jeugd iets wil bereiken. Het hoeft niet persé prestatiegericht te zijn. Je hebt te maken met jeugd en de problemen die daar aan vast zitten.

Hoeveel tijd gaat er in het jeugdwerk zitten?

Dit jaar niet zoveel als vorig jaar. Vorig jaar was ik coach van een meisjes-aspirantenteam. Dat betekende voor mij veel weekends met competitie en toernooien en twee keer in de week de training bezoeken, zodat je kunt zien waarmee het team bezig is. Bovendien leer je er zelf ook van en laat je zien dat je in het team geïnteresseerd bent. Eigenlijk zou ik ze nog een jaar blijven coachen maar doordat er ruimte kwam bij het distrikt zijn ze daar nu gaan spelen. Ik was het daar, ook als lid van het jeugdbestuur, niet mee eens. Maar als het moet, dan wel met een goede begeleiding. Het zijn nog jonge meisjes, die net aspirant af zijn. Ze missen een stuk plezier van het jeugdvolleybal. Zelf wilde ik geen coach van hen worden, omdat ik mezelf daar niet goed genoeg voor vind. Doordat ik niet meer coach, heb ik wel meer gelegenheid om bij andere wedstrijden te kijken. Naast de vergaderingen van het jeugdbestuur hebben we het halwerk. Dat betekent zaterdags vanaf kwart voor 10 in de zaal. Daar voor hebben we de onderlinge afspraak dat wie komen kan die komt. Kun je niet, dan geef je even een seintje aan Tinie (Wentink).

Ik doe ook nog wat P.R. werk voor de jeugd. Ik bezorg DoetinchemThuis het programma en toernooiverslagen. Daarmee zorg je ervoor dat ook de clubnaam regelmatig gelezen wordt, zodat kinderen en ouders ook het volleybal als keuze sport gaan zien. Alles bij elkaar gaat er nog behoorlijk wat tijd in zitten.

Heb je nog meer hobby's naast het volleybal?

Ik ben secretaris van de postzegelvereniging "de Globe". Zelf ben ik gespecialiseerd in Engeland en ga daar erg ver in. Ik verzamel stempeltjes, watermerken, afwijkingen enz. Het is wel een rustige thuishobby.

Naast deze twee hobby's heb ik geen bijzondere activiteiten. Je moet ook nog tijd over houden voor je gezin en verder doe ik voor het werk ook dingen thuis. Toch zijn er dingen waar je nauwelijks aan toekomt. Hierbij wijst hij op "de rommel" in zijn werkkamer. Veel oude radio's (een vroegere hobby) en een keur aan antieke en moderne drijvers voor visnetten (kurk, glas, metaal en kunststof), die hij vooral tijdens zijn vakanties verzamelde op het strand.

Van de oude radio's, zorgt hij ervoor dat er in ieder geval één speelt, dus repareren kan hij ze ook.

Vertel eens iets meer over jezelf.

Ik ben 46 jaar geleden geboren in het Drentse Beilen, heb eerst wat rondgezworven door het N.O. van ons land (Meppel waar hij trouwde, Enschede, Haaksbergen, Coevorden, Schoonebeek) en woon nu sinds + 10 jaar in Doetinchem. Daarvoor zijn we om de paar jaar verkast. Nu heb ik een leuke baan bij de P.G.E.M., waar ik de leiding heb over het bedrijfsbureau. Het bevalt me hier prima.

Heb je opmerkingen over de organisatie bij Orion?

Eigenlijk heb ik geen kritiek op de vereniging. We zijn tenslotte een club goedwillende amateurs. Je zou soms wel sommige zaken organisatorisch anders aanpakken maar dat hangt gewoon van je persoonlijke instelling af. Zo heb ik gevraagd of je het begrip jeugd moet beperken tot de jeugdklassen of de begelei-

ding afhankelijk stellen van de leeftijd. Op de laatste manier ontstaat een zekere overloop van de jeugd naar het distrikt. Nu zijn de spe(e)l(st)ers ineens weg. Het jeugdbestuur zou daar best meer bemoeienis mee mogen hebben. Verder vind ik moet je spe(e)l(st)ers niet zomaar mee laten trainen met trainingen van hogere teams, maar ze ook mee laten spelen in dat team. Dan motiveer je ze en leren ze ook veel meer. Neem ze bijv. mee naar toernooien zoals nu bij D1 is gebuerd, maar laat ze vooral spelen. Tenslotte heb ik al eerder opgemerkt, vind ik de coaching enorm belangrijk. Bij de jeugd is dat steeds weer oplosbaar probleem. Zo let je bijv. op welke ouders regelmatig komen kijken en die benader je dan. Tot nu toe is dat steeds gelukt. Natuurlijk zie ik wel dat dit bij het distrikt een groter probleem is. Zet dan desnoods een advertentie met voor de hogere teams liefst nog een trainer/coach. Voor enige tijd gaan bijv. spelers en speelsters van D1 en H1 naar het tweede team. Die kunnen zich dan goed handhaven. Dan moet je in de 3de teams een soort broedplaats hebben waar de jeugd wordt opgeleid voor de hoogste teams. Daar moet je dus extra aandacht aan besteden.

Wat verwacht je van onze hoogste teams?

Daar heb ik voor D1 en H1 geen idee van. Ik heb ze te weinig zien spelen. Ze hebben wel meegedaan aan toernooien naar voornamelijk buiten Doetinchem.

Ik vind het dan jammer dat niemand weet waar ze spelen.

Een aantal mensen zou er dan misschien wel heen gaan of combineren met andere activiteiten. Het bindt aan de vereniging.

Voor de dames verwacht ik, dat ze toch wel hoog zullen gaan meedraaien.

Voor H1 verwacht ik dat minder. D2 en H2 zullen denk ik, hoog eindigen.

Interlands

Waarschijnlijk omdat het de komende tijd wat rustiger is voor de nationale teams, plaatste de NeVoBo in hun informatie-bulletin een lijst met spelers en speelsters en het door hen gespeelde aantal interlands. Hieronder de top-drie en een rijtje bekenden.

Dames :

1. Caroline Keulen 217 interlands
2. Fransje Murphy 208 int.
3. Petra v.d. Linde 170 int.
Bianca Hooymans 114 int.
Jacqueline Schimmel 106 int.
Loeki Raterink 70 int.
José Conijn-Bremer 64 int.
Marian Hagen 59 int.
Monique Booy 49 int.
Carla Manschot 25 int.
Ietje Lindeman 16 int.
Margot Raterink 11 int.
Ina Gerrits 2 int.

Heren :

1. Ad v.d. Velden 199 int.
2. Frank Constandse 170 int.
3. Pim Raterink 146 int.
Fred Wellink 130 int.
Henri Brouwhuis 94 int
Bram Vermeulen (de cabaretier) 53 int.
Gerard Wesselink 41 int.
George de Jong 30 int.
Norbert Meijer 5 int.
Arko Kuilder 3 int.

Copy vóór 1 december

Een rondje Doetinchem 2

Bij het krieken van de dag wekte een aan de Esbro ontsnapte haan mij zeer tegen mijn zin. Maar goed, zijn vreugde was begrijpelijk. Ik wipte mijn blote voeten over de bedrand op het aangename tapijt van Tapifloor en overpeinsde mijn tocht van de vorige dag. Gelijktijd realiseerde ik de opdracht voor het komende etmaal; een nog groter aantal Orionsympathisanten kon op mijn komst rekenen. Het onderste gedeelte van mijn lichaam protesteerde hevig in de vorm van blaren, ik beloofde hen dan ook om de verplaatsingen zoveel mogelijk gemotoriseerd te doen. The long way home begon ditmaal in een Nissan van Herwers, uiteraard nadat ik een aantal Mepal bekers weer met lekkers gevuld had. Het trommeltje zag zich volstoppen met verse kadetjes van bakker Kaspers. Niet dat het brood gisteren niet vers was, maar je moet toch ook eens iets anders proberen. Mijn reisverzekering voor vandaag had "De Rozengarde" geregeld. Gelukkig maar, want al vlot bleek ik hem nodig te hebben. Ik zag een tuinhekje over het hoofd; schade f650,-. De afhandeling verliep soepeltjes evenals het uitdeuken door Fölkel. Met een bril van Optiek Evers zag ik beter en nadat ik de gedupeerden een bosje bloemen van Olthuis-Takken had overhandigd probeerde ik opnieuw opgang te komen. Om misschien een misverstand uit de wereld te helpen: bij Olthuis-Takken verkoopt men niet alleen takken.

De schoenenhal van Jansen in de Kruisberg werd aangedaan, daar mijn voeten behoefte hadden aan schoenen die minstens een maat groter waren dan de normale. Dit vanwege de blaren. Hierna spoedde ik me naar het zalencentrum de "Kruisberg" waar op mijn uitnodiging enkele financiële experts zouden komen voor een meeting. Onderwerp zou zijn: Hoe beleg je zo voordelig en verantwoord mogelijk financiële meevallers zoals het stevige bedrag dat ik overhield aan de verkoop van talentjes aan volleybalclubs in overzeese gebieden. Door de hoeveelheid regen in de afgelopen zomer was mijn groentetuin zodanig tot ontwikkeling gekomen dat ook hier sprake was van een financiële meevaller, hoewel dit groeisel niet overzees gebied zou aandoen. Enfin, achtereenvolgens verschenen vertegenwoordigers van de Rabobank, de Bondsspaarbank, "De zekerheid", Mulder, Wieringa-Basten, Gebbing, ten Hag en van assurantie kantoor Jansen. Gezamenlijk werd een project opgezet, nml. de realisatie (financieel) van een clubhome voor Orion. Op de verdere uitwerking van dit ambitieuze plan kan ik helaas voor jullie niet ingaan op dit moment. Alle insiders hebben uiterste discretie verzekerd, en terecht. Er staan grote geldbedragen op het spel.

Nadat de mannen in de sjieke pakken - de prijskaartjes van Schlösser, herenmode hingen er bij sommigen nog aan - waren afgereisd, zette ik mijn reis voort door het Doetinchemse. Bij het goedkoopste tankstation van de stad, Toyota-Wentink, mijn tank gevuld en de inwendige mens kreeg bij Counter Bos een beurt. Een ouderwets lekkere snack stemde mijn maag tot tevredenheid. Alleen mijn voeten wilden niet zo en moest ik denken aan de belofte die ik ze deze ochtend had gedaan. Zo piekerend kwam ik op het idee om motorrijles te nemen. Immers in het Doetinchemse verkeerslichtdoolhof is er met de auto weinig lol te beleven. Bij Anneveldt liet ik me inschrijven voor een serie lessen. Hoewel men daat twijfelde of er wel een helm in mijn maat was, mocht ik toch de lessen volgen. Hierbij was ongetwijfeld van invloed, dat ik ze vertelde dat ik als kleuter reeds enige motor ervaring had opgedaan. Ik scheurde al op jonge leeftijd door de ouderlijke huiskamer op een omgebouwde naaimachine van van Giersbergen. Op technisch gebied was ik toch wel vooruitstrevend, want toen ik 9 jaar oud was ontwierp ik in samenwerking met carrosseriebedrijf Deynen, autobedrijf Koppen en de K.W.D.-ballenfabriek een soort Perpetuum Mobile.

Had ik toen de hulp gehad van mijn financiële adviseurs, dan was ik binnen geweest. De papieren verdwenen in het archief, of te wel in de prullenbak. Toch jammer, want ook elektro-technisch bureau van der Moore had serieuze interesse in een technische bijdrage aan het geheel. Enfin ik had miljonair kunnen zijn, maar ik ben het niet, Van Anneveldt ging ik richting Montferland, waar ik halverwege parketvloerfabriek Tomesen aandeed. Even dacht ik dat er op mijn lijstje stond : parkietvoerbriek. Maar hiervoor ging ik altijd naar Jansen veevoerders (je weet wel: op de hoek).

Bij Tomesen wierp ik een balletje op voor de vloerbedekking van ons "home", een fraaie parketvloer zou daar niet misstaan. Bovendien kun je op zo'n vloertje makkelijk bijles geven aan leden die de "duik" nog niet volledig beheersen. Tomesen hield het voorstel in beraad. Op de weg terug zag ik op de voorlopig nog geheime plek van ons "home" dat de mannen van D.J. Dales met hun machines de grond reeds aan het bewerken waren. Tsjonge, de commissie had geen halve maatregelen genomen. Er werd een lap grond geëgaliseerd, waar ook nog wel een eigen hal op zou kunnen staan. Thuis keek ik de plannen daarom nog eens door en zag dat er geen hal zou worden bijgezet, maar wel een geweldige dansvloer. Dansstudio Berentsen zorgt ervoor dat alle Orionezen straks vloeiend de Chachacha of de Tjatjatja beheersen.

Het volgende bezoekje zou al even aangenaam worden als de vorige waren geweest. Trinity's Café was aan de beurt, ik werd ontvangen met een tropisch drankje waar ik prompt helemaal van in vakantiestemming raakte. Bij restaurant Yugoslavija kwam ik pas weer terug tot de realiteit, toen ik een vrolijke Bosnak kreeg aangeboden; dat is pas genieten. Het zweet liep me over de rug, maar dat kon ook komen van de verwarming. H. Dales had volgens mij de radiateurservice net afgewerkt en aangezien het nog zomer was, was een tropische temperatuur het gevolg. Dan maar weer naar Trinity's Café voor een koele verfrissing. Een van de bezoekers daar had me al gauw op de kast gejaagd - geleverd door Brudo - want die maakte een vervelende opmerking over mijn haar. Bij kapsalon Hardy werd het euvel vakkundig en modieus verholpen en even later fluisterde de betreffende bezoekerster mij dusdanig lieve woordjes in mijn oor, dat ik deze bij drukkerij Crescendo voor het nageslacht liet vastleggen en vermenigvuldigen. Uiteraard werd de Bruidshoeve van Wil Riemslag nu niet vergeten. Ik huurde daar een trouwkostuum en mijn aanstaande vond daar ook haar droomjurk. Door deze acute ontwikkelingen had ik weer aardig heen en weer gerend, dit tot grote woede van mijn voeten, die ik verblijde met een paar Rucanor-marathonschoenen. Omdat mijn programma nog niet helemaal afgewerkt was, stuurde ik, namens mezelf, mijn verloofde naar van Schilt met de opdracht om een paar dozen steenstrips te versieren. Deze waren voorbestemd om onze wand in de kamer sfeervol te versieren. Zij vond een serie die werkelijk steengoed was. Bovendien was de kracht die ons hielp met het bevestigen van de strips een kei van een vent. Alleen jammer dat we nu door het raam naar de keuken moeten. Maar ach, een kniesoor die daar op let.

Het einde van opnieuw een zeer vermoeiende dag was in zicht. Richting D.S.D. transport. Onderweg ontmoette ik Flip van Swaay, ik zwaaide naar hem en stak mijn duim omhoog (van de andere hand) want de radio die hij laatst had gerepareerd, doet het fantastisch. Bij de D.S.D. hielp men mij aan een transportwagen die ik moest gebruiken voor het verplaatsen van de nieuwe inventaris (ook Brudo overigens) van ons "home". Geen probleem voor de D.S.D.. Als laatste stonden nog twee autobedrijven op het programma. Omdat ik toch in iets anders wilde gaan rijden, maakte ik bij Bloemenkamp een proefrit in een wagen uit de "injection" serie. Wauw, te gek, ik waande me op Zandvoort. En dat terwijl ik op

dat moment door het voetgangersgebied raasde. Bij De Walmolen kreeg ik ook een klap mee, maar wel een aangename. In zo'n echte jeep maak je toch wel helemaal de blits. De keuze tussen een BMW en een Daihatsu was wel erg moeilijk. Ik besloot om er maar een nachtje over te gaan slapen. Daar was ik toch aan toe.....

Koude kermis

Na een lange zomervakantie was het dan eindelijk zover. Wij recreanten dames mochten ons kunnen op 8 oktober j.l. weer tonen, en hebben dat als volgt gedaan. Als eerste mochten wij aantreden tegen V.IJ.V. 1 uit IJzervoorde, en na een spannend verloop werd de 1e set toch nog verloren met 6-11. De 2e set ging aanmerkelijk beter en werd dan ook met 17-7 winnend afgesloten.

Direkt na deze wedstrijd moesten wij onze krachten gaan meten met Volga 2 uit Gaanderen. Daar wij dachten wij zijn al warm gespeeld, die pakken we wel even, kwamen we toch enigszins van de koude kermis thuis, want de 1e set werd dik verloren met 18-3.

Na de zenuwen over boord te hebben geworpen, lukte de 2e set aanmerkelijk beter, en werd dan ook met 6-10 winnend afgesloten.

Daar de vermoeidheid toch wel voelbaar was kwam een uurtje rust ons best van pas, en lieten wij ons de koffie cq fris goed smaken.

Na dit alles was De Valken 2 uit Hoog-Keppel aan de beurt. De eerste set werd na een spannend verloop toch verloren met 13-12. Doch de tweede set mochten wij met 6-15 winnend afsluiten.

Na een vermoeiend avondje ballen zijn we toch wel voldaan huiswaarts gekeerd.

Met vriendelijke sportgroeten,
Dames recreanten Mepal/Orion 1

Brandhout

10 oktober j.l. zijn we weer naar Terborg geweest. We arriveerden net op tijd in Terborg en in een record-tempo werd er omgekleed. Maar we hadden ons niet zo hoeven te haasten, want er was eerst een samenkomst van aanvoerdsters bij de wedstrijdleiding. Met ingang van dit seizoen moest n.l. ieder team voor een eigen scheidsrechter zorgen, want vorig jaar waren er regelmatig moeilijkheden met scheidsrechters die niet kwamen opdagen. En ja hoor nu was het allemaal voor elkaar, waaruit maar weer blijkt dat de meeste recreanten het zelf regelen wel gewend zijn.

Om bijna acht uur begonnen we met onze eerste wedstrijd. Hier kunnen we kort over zijn: BRANDHOUT. Het leek dus nergens op en we verloren van Favorita met 12-10 en 15-9

Gauw naar de kantine om bij te komen met een kop koffie. Deze werd ons aangeboden door ons aller Huub, die tien jaar bij Ubbink werkzaam was. Hij had die avond echt betere prestaties van ons verdiend. Sorry Huub!!

En wat voor wonderen koffie kan doen, bleek bij onze tweede wedstrijd. We wonnen van Blauw-wit met 12-10 en 15-11. Algemene tevredenheid. Op naar de kantine en iedereen stortte zich op een flesje fris. Om kwart over tien moesten we onze laatste wedstrijd tegen Vollverijs spelen. We zagen het helemaal zitten. De eerste set liep ook wel, we wonnen met 14-10, maar toen zakten we helemaal weg. De ene fout na de andere werd gemaakt en ja we verloren met 7-16 (Schande!)

Maar goed niet te lang getreurd, we werden nog tweede in onze poule en de volgende keer drinken we alleen koffie dames!

We kijken met verlangen uit naar 3 december en dan moeten we toch weer eens promoveren anders zouden we de smaak van taart vergeten.

Namens rekreanten Mepal/Orion dames 3
Alice Aaftink

PS Froukje en Kitty nog bedankt voor het meespelen.

Eindstanden E.K.'85

Dames:

1. Sovjet-Unie
2. DDR
3. Nederland
4. Tsjechoslowakije
5. Italië
6. West-Duitsland
7. Polen
8. Frankrijk
9. Hongarije
10. Bulgarije
11. Roemenië
12. Griekenland

Heren:

1. Sovjet-Unie
2. Tsjechoslowakije
3. Frankrijk
4. Polen
5. Bulgarije
6. Italië
7. Griekenland
8. Roemenië
9. Zweden
10. Nederland
11. Joegoslavië
12. Spanje



Nu de Europesche Volleybalkampioenschappen weer achter de rug zijn en ons eigen seizoen zojuist weer begonnen is, is het altijd zinvol en nuttig om bepaalde regels (oude of nieuwe) weer eens onder de aandacht te brengen. Sommige regels hebben dat zeker nodig en daarnaast frist het de spelregenkennis nog op.

Speciale aandacht wil ik vragen voor "het voor de eerste maal spelen van een van de tegenpartij komende bal". Hierin zijn nog vele misverstanden, terwijl dat eigenlijk niet nodig is omdat de beoordeling hiervoor veel gemakkelijker is geworden.

Spelregels

1. Spelregel 9.1.2.

Er is sprake geweest (zie volleybalblad nr 5, juni 1985) dat de serveerder op het moment van opslag geen opstellingsfout ten opzichte van andere spelers kon maken. Deze regel is echter in het blad nr. 6, juli/augustus 1985 weer ingetrokken. Dus: voor wat betreft opstellingsfouten, al of niet serveerder, hierin is niets veranderd. Alles blijft bij het oude.

2. Spelregel 19.5.4.

Het blokkeren van de opslag is verboden. Ook is het niet toegestaan in de gehele voorzone boven nethoogte een aanvalsslag op de geserveerde bal uit te voeren. Je kunt je nu afvragen, wat is een aanvalsslag? Nu daar geeft het boekje ook een antwoord op (zie regel 18.1). De aanvalsslag is de handeling van een speler, die de bal in de richting van het veld van de tegenpartij doet gaan.

Het komt dus hierop neer, dat de bal, afkomstig van de opslag (de geserveerde bal) dus NOOIT, indien de bal BOVEN de NETRAND en in de AANVALSZONE is, rechtstreeks in het veld van de tegenpartij mag worden gespeeld.

Het teken wat hiervoor gebruikt is, teken 21, blok door een achterspeler of scherm.

3. Ophalen van de bal (spelregel 5.4.3., 17.3.2., 17.4.4., en 17.5.4.)

Als het spel dood ligt en ploeg A moet de eerstvolgende opslag nemen, maar de bal bevindt zich nog op de speelhelft van ploeg B, dan moet deze ploeg de bal op de snelst mogelijke wijze ter beschikking van ploeg A stellen. Het is NIET toegestaan, dat een speler van A de bal van een speler van B afpakt dan wel de bal in, naast of achter het veld van B gaat op halen.

Iedereen blijft op dat moment in principe op de eigen speelhelft.

Het bovenstaande geldt uiteraard niet bij gebruikmaking van het drie ballensysteem. Daar moet de bal zo snel mogelijk naar een der ballenjongens/ballenmeisjes worden getransporteerd.

4. Opslag (spelregel 14.4.4. en 14.6.1)

Raakt de bal na te zijn opgegooid een obstakel, dan is er toch sprake van een geldige opslag (poging).

Dit betekent:

-Valt de bal op de grond zonder door de serveerder te zijn aangeraakt, dan

moet -als het de eerste opslagpoging was- een tweede opslag(poging) worden toegestaan.

-Vangt de serveerder de bal op, of raakt hij de bal anderszins aan, dan geldt dat als opslag fout en gaat het recht van opslag over naar de andere ploeg.

-Slaat de serveerder de bal korrekt over het net, dan is dat een geldige opslag.

5. Spelregel 15.3.2.

Het voor de eerste maal spelen van een van de tegenpartij komende bal moet - als dit NIET BOVENHANDS op de vingers geschiedt- uiterst soepel worden beoordeeld. Meerdere opeenvolgende aanrakingen tijdens dezelfde spelactie zijn toegestaan.

Dit houdt ondermeer in: springen van de ene op de andere arm, springen van de onderarm op de bovenarm of een ander deel van het bovenlichaam, rollen over de arm(en), enz. tijdens één speelhandeling. Maar ook iets langer balcontact mag niet worden afgekeurd.

Duidelijk vasthouden en/of weggooien van de bal blijft fout.

Het bewust tweemaal spelen van de bal mag echter niet (onderhands opvangen en bovenhands verder spelen).

Deze regel is ook van toepassing wanneer het voor de eerste maal spelen van een bal is, die vanaf het eigen blok in het speelveld komt.

Copy vóór 1 december

Kontributie

Alle leden worden vriendelijk doch dringend verzocht om hun contributie uit eigen beweging te betalen vóór de hieronder vermelde data. Is dit niet gebeurd, dan ontvang je een acceptgorikaart thuis, maar dit brengt extra werk en onkosten met zich mee.

Contributiebedragen voor het kalenderjaar 1985
=====

A. Senioren, geboren voor 1 januari 1967: f 192,--

B. Rekreanten: f 130,-

C. Jeudleden geboren in de periode van 1 januari 1967 t/m 31 december 1970:
f 150,--

D. Jeugdleden geboren op of na 1 januari 1971: f 108,--

De betaling van de contributie dient als volgt te geschieden:

Indien men in 4 termijnen wenst te betalen: voor 1 maart, 1 mei, 1 september en 1 november.

Bij betaling per half jaar: voor 1 maart en 1 september.

Indien per jaar: voor 1 maart.

U kunt betalen : Ofwel per GIRO op nr 39 57 446 t.n.v. MEPAL-ORION.

of per bank op rek.nr. 93 60 37 318 t.n.v. MEPAL-ORION.

Inlichtingen worden U zonodig gaarne verstrekt door R.A.Hofland, Eindhovenlaan 17, Doetinchem, tel 08340-33209; of door de penningmeester J.Bloem, Groen van Prinsterenlaan 14, Doetinchem, tel 08340-24618.

ATTENTIE:

De contributiebedragen worden jaarlijks door de Algemene Leden vergadering, die in februari gehouden wordt, vastgesteld.

+ Bezorgers: Wijk 1 Nicole Behr, van Karnebeeklaan 6

Wijk 2 Paul en Jeanine Schotanus, Vondelstraat 230
Bouke Bresser Swammerdamlaan 25
Helga Langkamp, Stevinlaan 38

Wijk 3 Luc en Eric Wortelboer, Schimmelpennincklaan 9

Wijk 4 Monique Stoverink, Kastanjelaan 44

Wijk 6 Marco Boone, Salemate 44
Anita Verburgt, Onstein 13

Wijk 7 Ab Been, Burg. de Bruynstr. 66

Wijk 9 fam. Mensert, Arubastraat 3
fam. Gerritsen, Grevengoedlaan 32
fam. te Lindert, Coopstraat 33
Claudia Derksen, Loolaan 11.